

Arrest

nr. 205 086 van 8 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 19 april 1988.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 december 2015 en dient op 24 december 2015 een asielaanvraag in.

Op 7 februari 2017 en 21 maart 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 4 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in Pirakhel, subdorp van Ahmadkhel, gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U studeerde in 1393 Afghaanse kalender (AK), 2014/2015 Gregoriaanse kalender (GK), af aan de universiteit in de richting van medische technologie. Nadien werkte u in een laboratorium bij een dokter in Jalalabad, en van 1393 (AK) (2014/2015 GK) werkte u enkele maanden als arbaki bij de lokale politie (ALP) in Khogyani.

Uw broer N(...) J(...) diende in Uruzgan bij het Afghaanse nationale leger. Op een dag werd voor hem een dreigbrief van de taliban aan uw ouderlijke huis in Khogyani afgeleverd. Uw vader belde hem op en vertelde over de brief en vroeg hem niet naar Khogyani te komen. Tijdens zijn verlof besloot hij toch naar huis terug te keren. Op de weg naar Khogyani werd hij door de taliban tegengehouden en neergeschoten. De inlichtingendienst NDS ondervroeg uw familie over de zaak. U niet want u was flauwgevalen. U vertrok per auto vanuit het ziekenhuis met het stoffelijk lichaam van N(...) J(...) naar uw ouderlijke huis in Pirakhel. Onderweg werd u door de taliban tegengehouden en ontvoerd. De taliban ondervroegen en folterden u omdat u werd gezien als lid van de arbaki's. Na tussenkomst van de dorpsouderen lieten de taliban u vrij onder voorwaarde dat u na tien dagen terug aan hen zou worden uitgeleverd. U werd naar het districtshuis gebracht voor verzorging en schreef een brief over uw problemen aan het districtshoofd en aan de commandant van de arbaki's. U werd echter verteld dat ze uw problemen niet konden oplossen. Hierna presenteerde u de brief ook aan de provinciale commandant Sherzad. U verbleef bij de dokter in Jalalabad om u te vrijwaren van de taliban. Op 05/04/1394 AK (26/06/2015 GK) werd een dreigbrief afgeleverd aan uw vader in Khogyani. Uw vader kwam naar u in de stad en op dezelfde dag dat de brief werd afgeleverd vertrok u met behulp van een smokkelaar uit Afghanistan. U was drie à vier maanden onderweg en op 14 december 2015 arriveerde u in België en op 24 december 2015 diende u een asielaanvraag in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de Taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een foto van de taskara van de zoon van uw oom N(...), uw badge van de verkiezingen, uw badge van de ALP, uw badge van uw werk in het labo, 29 foto's, de dreigbrief van de taliban ten aanzien van uw broer N(...) J(...), de dreigbrief ten aanzien van uzelf, uw taskara, twee diploma's, een ALP-certificaat, een doodcertificaat van uw broer N(...) J(...), aanvragen aan de districtsautoriteiten, aanvraag voor de arbaki's; en de taskara, legerbadge, bankkaart en twee certificaten van uw broer N(...) J(...). Op 9 februari 2017 voegde u via uw advocaat de taskara van uw vrouw en kind toe, evenals zeven foto's en een stilstaand videobeeld van uw broer en u.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 p.2; CGVS2 p.2,19), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Khogyani, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het

is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw herkomst.

Vooreerst dient er te worden gewezen dat u allerminst eenduidige verklaringen aflegt over uw moment van vertrek uit Afghanistan. Als universitair (CGVS1 p.3) mag aangenomen worden dat u toch over een tijdsbesef beschikt. Zo zegt u Afghanistan te hebben verlaten op 05/04/1394 (i.e. 26/06/2015) (CGVS1 p.4). U verklaart daarnaast dat u drie tot vier maanden onderweg was naar België (CGVS1 p.4; DVZ vragenlijst punt 31 p.10). Dit betekent dat u tussen 05/07/1394 en 05/08/1394 (of te 27/09/2015 en 27/10/2015) in België moet zijn aangekomen volgens die verklaringen. Uit uw dossier blijkt echter dat u pas op 14/12/2015 in België aankwam en op 24/12/2015 een asielaanvraag deed (inschrijvingsfiche DVZ). Hoe u dus tot voornoemde verklaringen komt is een raadsel. De vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt over uw vertrekdatum uit Afghanistan, doet vermoeden dat u geen direct zicht wenst te bieden op uw daadwerkelijke moment van vertrek uit Koghyani.

Vervolgens schiet ook uw maatschappelijke, politieke en geografische kennis over uw district Khogyani en uw regio van Wazir te kort voor een jongeman die verklaart er heel zijn leven gewoond te hebben.

Zo is het frappant dat u amper correcte informatie kunt geven over de dorpen rondom uw geboorteregio Ahmadkhel. Zo zegt u over de wel heel nabijgelegen dorpen Talakhel en Fatehkhel verkeerdelijk dat ze ver van uw dorp Ahmadkhel liggen (CGVS1 p.13-14). En hoewel u het dorp grenzend aan Ahmadhel, meerbepaald Mirzakhel, correct situeert in de richting van het districtscentrum, zegt u wel merkwaardig genoeg dat het heel ver van uw dorp gelegen is (CGVS1, p. 13). Twee andere nabijgelegen dorpen Khaderkhel en Senzali zeggen u zelfs helemaal niets. Het verderaf gelegen dorp Khoworan situeert u dan weer op een uur wandelafstand, terwijl een blik op de kaart toont dat het ongeveer tien kilometer in vogelvlucht is. Tot slot doen enkele dorpen rondom uw districtscentrum zoals Samza, Adadkhel en Bazekheli bij u geen belletje rinkelen (CGVS1 p.13-14). Van iemand die beweert heel zijn leven in Pirakheli te hebben gewoond, behalve als hij naar de universiteit ging, mag worden verwacht dat die een beeld kan geven van de dorpen in zijn district en toch zeker in zijn nabije omgeving. De vaststelling dat u de gevraagde dorpen amper kent of er amper correcte informatie over kunt geven, doet dan ook sterk twifelen aan uw verklaringen steeds in Koghyani te hebben gewoond en doet tevens ook de kennis die u wel hebt ingestudeerd overkomen.

Verder lukt het u ook niet goed te stellen welke vaderstammen er vooral wonen in Dosaraka, Ghayratkheli en Azizkheli, eveneens dorpen uit uw regio (CGVS2 p.9-10). U zegt verkeerdelijk dat in Dosaraka vooral de Wazirvaderstam is vertegenwoordigd terwijl daar in realiteit voornamelijk mensen van de Sherzad-stam wonen. Over Ghayratkheli verklaart u dat de Wazir-stam daar ook het meest is vertegenwoordigd, maar dit blijkt volgens de info in het dossier niet zo te zijn want de Kharbonai-stam heeft hier de meerderheid. In Azizkheli weet u dan weer niet welke vaderstam daar de bovenhand heeft omdat het "half naar Sherzad ligt". Wat u daar precies mee bedoelt is onduidelijk, aangezien Azizkheli noch naar Sherzad noch naar Pachieragam ligt. In ieder geval liggen alle voornoemde dorpen in uw regio van Wazir en is het opvallend dat u niet weet welke van de drie vaderstammen de meerderheid hebben in deze respectievelijke dorpen.

Verder bent u over bepaalde gebeurtenissen in uw eigen regio van Wazir niet correct op de hoogte. U stelt dat er naar de Wazir Jehadi School in Ahmadkheli enkel jongens gaan en dat de meisjes slechts heel lang geleden naar deze school gingen. De taliban had het namelijk, volgens u, verboden dat meisjes naar deze school konden gaan (CGVS2 p.3-4). Gevraagd of de taliban ooit hun houding wijzigden ten aanzien van de dorpsouderen, die ijverden voor het recht op onderwijs van de meisjes in de Wazir Jehadi School, antwoordt u ontkennend (CGVS2 p.4). Volgens de info in het dossier gaven de taliban nochtans in werkelijkheid na tussenkomst van de dorpsouderen waarborgen aan de leraars en aan de studenten, zowel aan jongens als meisjes, om naar deze school te gaan. Kortom, zowel jongens

als meisjes konden in hun respectievelijke gebouwen naar de Wazir Jehadi School gaan zonder problemen te ondervinden van de taliban dankzij bemiddeling van de ouderen. Daarenboven kan u niet aanhalen wie de school bouwde en verklaart u dat de school niet recent is gebouwd, en dat ze reeds werd gebouwd voor u was geboren (CGVS2 p.3-4). Dat u niet weet dat de school wel degelijk is heropgebouwd na 2001 met een nieuw gebouw en wel door het Provincial Reconstruction Team (PRT) is merkwaardig.

Gevraagd wanneer het Wazir Basic Health Center werd gebouwd antwoordt u naast de vraag door te stellen dat het districtshuis recent werd gebouwd. Later blijkt de reden daartoe, namelijk dat u het woord 'Health Center' niet kent, zoals u zelf aangeeft. Wanneer de vraag u duidelijk is, zegt u dat zowel het ziekenhuis als de kliniek in Abukoseb lang geleden zijn gebouwd en weet u niet wie het ziekenhuis in Wazir bouwde of vernieuwde. Zelfs tot een schatting sinds wanneer het ziekenhuis werd gebouwd komt u niet. De reden is dat u er geen aandacht voor had omdat uw familie werd aangevallen (CGVS2 p.7). Deze verklaring is niet erg aannemelijk aangezien de problemen van uw familie geenszins zouden kunnen verantwoorden waarom u niet zou kunnen inschatten vanaf wanneer zulk een belangrijke plek zoals een ziekenhuis in uw directe regio operationeel was of wie het bouwde of vernieuwde. Te meer omdat u medische technologie studeerde aan de universiteit (CGVS p.3). Verwacht mag worden dat u daardoor toch sneller op de hoogte zou zijn van een nieuw gebouwd gezondheidscentrum die er door de lokale raad kwam en zelfs het fiat van de taliban kreeg, indien u daadwerkelijk in de regio zou hebben verbleven op dat moment. Ook over de bouw van het districtshuis van Khogyani bent u niet erg goed geïnformeerd. U zegt aanvankelijk dat het districtshuis recent werd gebouwd. Op de vraag wanneer precies verklaart u dat het nieuwe naast het oude districtshuis werd gebouwd ongeveer tien of twaalfjaar geleden (CGVS2 p.6). Het nieuwe districtshuis werd echter in 2011 gebouwd, slechts zes jaar geleden. Dat u dit niet exact kunt situeren in de tijd kan worden aangenomen, dat u echter de bouw ervan ongeveer dubbel zolang terug in het verleden situeert is zeer vreemd en doet uw kennis allerminst doorleefd overkomen.

Daarnaast blijkt u totaal verkeerd in te schatten wanneer Daesh actief werd in Khogyani. U zegt dat Daesh voor het eerst haar opwachting in Khogyani maakte vier tot vijf jaar voor uw vertrek en dus zes jaar geleden ten opzichte van het gehoor op het CGVS (CGVS2 p.6), wat dus overeenstemt met het jaar 2011. Dit is echter onmogelijk aangezien Daesh pas in 2014 voor het eerst in Afghanistan optrad. Gevraagd wat het verschil is tussen de taliban en Daesh zegt u het eigenlijk niet goed te weten, dat beiden tegen de overheid zijn en onderling ook vechten. Het enige verschil dat u kan aanhalen is dat Daesh niet aanvaardt hoe mensen in uw regio worden begraven (CGVS2 p.6). Van iemand die effectief afkomstig was uit een regio dat het strijdtoneel was tussen Daesh en de taliban, mag er echter verwacht worden dat die honderduit kan vertellen over deze periode, en toch zeker over de invloed van deze nieuwe terreurbeweging op de bewoners van uw beweerdde herkomstregio, hetgeen duidelijk niet het geval is. Het is zeer opmerkelijk dat de opmars en aanwezigheid van de terreurgroep Daesh in Koghyani op u nagenoeg geen indruk heeft nagelaten. Ook over de andere terreurbewegingen in uw regio van herkomst legt u foutieve verklaringen af. Op de vraag naar de kleur van de vlag van Hezb-e-Islami en van de taliban antwoordt u dat ze beiden een witte vlag hanteren (CGVS2 p.5-6). Gevraagd of ze ooit een andere kleur van vlag gebruikten, antwoordt u in eerste instantie dat Hezb-e-Islami een zwarte vlag heeft, om later in tweede instantie toch te verklaren dat hun vlag wit is (CGVS2 p.6). In Koghyani is de vlag van Hezb-e-Islami en de taliban nochtans een uitzonderlijk exemplaar aangezien ze zowel groen als wit van kleur is als teken van hun unieke samenwerking. Dat u blijkbaar niet op de hoogte bent van de rebellengroeperingen in uw regio, doet andermaal de wenkbrauwen fronsen.

Een ander heikel punt blijkt uw kennis over enkele voorname personen uit uw regio. Zo kent u Syed Mohammad Pahlawan, Javed Zaman, Malak Noorullah, Ghulam Farooq Hemat en Fazel Mowla niet (CGVS1 p.10; CGVS2 p.9). Syed Mohammad Pahlawan was nochtans een voormalig districtshoofd van Khogyani en werd in 2010 in Lalpur gedood bij een aanslag. Javed Zaman is afkomstig uit uw district en is de zoon van de bekende Mohammad Zaman Ghamsharik (Haji Zaman). Hij is zelf ook een stamoudere en lid van de provincieraad van Nangarhar. Malak Noorullah was een stamoudere die in uw eigen dorp Pirakhel in 2011 werd doodgeschoten. Ghulam Farooq Hemat was op zijn beurt districtshoofd van Khogyani in 2009. Fazel Mowla was dan weer de openbare aanklager van uw district die in 2014 op weg naar de moskee werd vermoord. Tot slot weet u niet of het voormalige districtshoofd Mohammad Hassan ooit werd aangevallen. Hij werd echter in 2011 wel degelijk beschoten en raakte daarbij lichtgewond.

Over bepaalde incidenten schiet uw kennis eveneens te kort. U slaagt er niet in enige verklaring af te leggen over een specifiek incident in de Chamtala High School waarbij kinderen omkwamen (CGVS1

p.11). In 2010 kwamen in deze school nochtans zeven kinderen om en waren er meer dan 50 gewonden doordat het dak instortte. Zulk een uitzonderlijk incident moet u toch ter ore zijn gekomen, te meer omdat president Karzai zelf ook een onderzoek beval. Dat een gestudeerde inwoner van Koghyani zo'n incident met rampzalige gevolgen voor enkele kinderen van zijn district niet ter ore zou zijn gekomen, is uiterst frappant. Ook over het precieze aantal gewonden bij een bomexplosie in een moskee in Khogyani bent u mis daar u stelt dat er 5 tot 10 mensen gewond raakte, maar zeker niet ernstig (CGVS1 p.11). In werkelijkheid raakten 34 mensen gewond bij deze aanslag, waarvan zes personen kritisch gewond waren. Opnieuw is het op die manier vreemd dat u het aantal gewonden zo onderschat bij een niet alledaagse gebeurtenis zoals een aanslag op een moskee in uw directe omgeving.

Ook legt u uiterst vreemde verklaringen af over de landbouwpraktijken in uw regio van herkomst. Van u, een student, moet zeker geen uitgebreide kennis worden verwacht, doch mag worden aangenomen dat u toch enige kennis bezit en deze die u wel etaleert enigszins correct is, gezien u toch opgroeide in een rurale regio. Uw verklaringen over de pindanoten die volgens u in uw regio worden gekweekt zijn namelijk opzienbarend. Zo stelt u dat pindanoten in de bergen en aan de bomen in het woud groeien. U zegt dat de pinda's op natuurlijke wijze groeien en mensen naar de bergen gaan om ze te verzamelen wanneer het warm is in de maanden asad, saratan en sunbula (i.e. juni t/m september) (CGVS2 p.11). In realiteit groeien pinda's in lager gelegen gebieden, dus niet in de bergen, en in de grond en niet aan de bomen. Bovendien worden ze geoogst in de periode oktober-november. Over de droogteperiode en de verdeling van het water voor de landbouwgronden legt u evenzeer opvallende verklaringen af. U zegt dat er tijdens de winter en soms ook tijdens de zomer watertekorten zijn om de velden te irrigeren (CGVS2 p.4). In realiteit is er vooral in de herfst een watertekort voor de landbouwgronden. Tot de vaststelling wat de 'Mirab' of 'Wand' precies is of doet in verband met die verdeling van het water komt u niet (CGVS2 p.5,19). Nochtans zijn beide begrippen specifiek bekend in uw regio van Wazir en zou u er toch van gehoord moeten hebben indien u daar daadwerkelijk opgroeide.

Tot slot kan er niet voorbij worden gegaan aan de vaststellingen die konden worden gemaakt bij het onderzoek naar uw facebookaccount en die van uw broer N(...) J(...) (zie administratief dossier). U verklaarde dat uw broer N(...) J(...) stierf door toedoen van de taliban en u legde zelfs een overlijdensakte van het ziekenhuis voor waaruit blijkt dat hij stierf op 6 juni 2015. Niettemin blijkt N(...) J(...) na deze datum nog steeds erg actief te zijn op zijn facebook-account. U bevestigde uw broer N(...) J(...) per foto die u werd voorgelegd tijdens het gehoor op het CGVS d.d. 7 februari 2017 (CGVS1 p.7 en bijlage 2). Op de vraag of N(...) J(...) een facebookaccount heeft, antwoordt u dat zijn jongste zoon de account nu gebruikt (CGVS1 p.23). In ieder geval blijkt uit geen van de gegevens van deze account dat uw broer zou zijn gestorven of dat men de account als een soort van herdenking na zijn dood in stand houdt. De commentaren en de foto's die werden gepost na 6 juni 2015 tonen dit duidelijk aan. Meer nog, uw broer zou hebben ingecheckt in Kabul op 6 september 2016. Merkwaardig is evenzeer het feit dat u meteen na het eerste interview op het CGVS d.d. 7 februari 2017 het facebookaccount van N(...) J(...) verwijderde uit uw vriendenlijst (CGVS1 bijlage 1; stuk 1). Welk doel u hierbij voor ogen had is onduidelijk, maar opvallend is het wel. In de vriendenlijst van uw tweede facebookaccount (onder de naam 'S(...) K(...)'), die u bovendien niet hebt gemeld aan het CGVS, blijkt N(...) J(...) wel te staan. U blijkt zelfs in het bezit te zijn van een derde facebookaccount onder de naam 'H(...) K(...) H(...) K(...)'. U gebruikt namelijk dezelfde profielfoto. En ook hier duikt de naam van uw broer N(...) J(...) op in de vriendenlijst. In het licht van deze vaststellingen kan sterk worden getwijfeld aan de oprechtheid van uw verklaringen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraag een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS d.d. 7 februari 2017 en 21 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS2 p.19). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Khogyani (CGVS2 p.19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara's legt u neer ter staving van uw identiteit en die van uw familie. Ze kunnen echter de vaststelling niet ongedaan maken dat u geen langdurig verblijf in Khogyani hebt gekend tot voor uw komst naar België. Ze vormen louter een bewijs van identiteit. Uw taskara is daarenboven tien jaar oud, zoals u zelf zegt

(CGVS1 p.5). Uw badge van de verkiezingen, uw badge van uw werk in het labo en uw twee diploma's tonen evenmin uw recent verblijf in Khogyani aan. De foto's van u als arbaki bij de ALP, uw ALP-badge dat gewoon een kleinere versie is van uw ALP-certificaat en de aanvragen van de arbaki's kunnen evenmin bewijzen dat u afkomstig bent uit Khogyani. Bovendien tonen deze documenten ook niet aan dat u als arbaki hebt gewerkt, waardoor allerm minst aangenomen kan worden dat u omwille van uw bewering lid te zijn geweest bij de ALP bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees op vervolging heeft. Zo is het vreemd dat uw ALP-certificaat en badge aangeven dat u in maart 2013 met succes een training bij de ALP heeft doorlopen, terwijl u zelf aangeeft dat u pas bij de ALP gestart bent in 1393 AK, wat ten vroegste 21 maart 2014 GK kan zijn (CGVS1 p.8). Waarom u een jaar op voorhand een opleiding zou hebben genoten mag een raadsel heten. Deze documenten lijken dan ook niet te corresponderen met uw verklaringen. Bovendien staat enkel de naam van Ibrahim geschreven op dit certificaat en deze badge, waardoor allerm minst duidelijk is dat deze documenten tot u behoren. Inzake de foto's moet worden opgeworpen dat deze niet aantonen dat u als arbaki hebt gewerkt in Koghyani. Foto's hebben sowieso al weinig bewijswaarde gezien deze kunnen worden geënsceeneerd. Ook inzake uw foto's kan worden gesteld dat deze duidelijk in scene zijn gesteld. Alle door u neergelegde foto's die moeten aantonen dat u bij de arbaki's hebt gewerkt zijn duidelijk op hetzelfde moment genomen, en duidelijk in een of andere compound. U draagt ook steeds hetzelfde camouflage-uniform, waarop nergens te zien is dat u bij de ALP werkt. Ook kan van deze foto's niet worden afgeleid dat ze in Koghyani zijn genomen. Deze foto's bewijzen dan ook niet dat u voor enkele maanden als arbaki hebt gewerkt in Koghyani. De aanvragen van de arbaki's zijn dan weer louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kan worden nagegaan. Uw ongeloofwaardig geachte afkomst uit Koghyani (zie beslissing) bevestigt bovendien ook de vaststelling van het CGVS dat u niet als arbaki in Koghyani hebt gewerkt. Bovendien werden deze opgesteld toen u reeds in België was en werden ze u dus na uw vertrek uit Afghanistan opgestuurd (CGVS1 p.5), wellicht louter om uw asielaanvraag te staven. Eveneens onder deze categorie vallen de foto's, het videobeeld, de legerbadge, de bankkaart en de twee certificaten van uw broer N(...) J(...). Deze documenten wijzen louter op zijn activiteiten in Afghanistan. Al deze stukken kunnen geen andere waarde worden toegeschreven en zeggen al zeker niets over uw beweerde langdurig verblijf in Khogyani. De aanvragen aan de districtsautoriteiten en dorpsoudsten, de dreigbrief van de taliban ten aanzien van uw broer N(...) J(...), de dreigbrief ten aanzien van uzelf en het doodcertificaat van uw broer N(...) J(...) kunnen het CGVS eveneens niet overtuigen van uw verklaringen omtrent uw recente verblijfplaatsen alvorens u naar België kwam. Zoals aangetoond blijkt u niet in staat overtuigende verklaringen hieromtrent af te leggen en blijkt uw broer N(...) J(...) nog in leven te zijn (zie beslissing). Zelfs al zou hij inderdaad gestorven zijn zoals u voorhoudt, kunnen deze documenten op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Khogyani tot voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. De aanvragen bij de districtsautoriteiten deed u zelf en naar aanleiding van de dood van uw broer N(...) J(...) (CGVS1 p.5). Doordat u de aanvragen zelf schreef en louter berusten op uw verklaringen kan er naast de grote twijfel omtrent de dood van uw broer eveneens twijfel worden geuit omtrent de inhoud en oprechtheid van deze documenten. Ook blijkt nergens uit dat u persoonlijk omwille van de werkzaamheden voor uw broer voor het ANA een gegronde vrees op vervolging heeft bij terugkeer naar Afghanistan. Ten slotte moet worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen hebben. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse asielzoeker.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *juncto* artikel 4, leden 1, 2 en 3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die

internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (medewerkingsplicht), van *“het recht van verdediging”*, van *“de zorgvuldigheidsplicht”* en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“De verwerende partij heeft verzoekers asielaanvraag afgewezen omdat zij vooreerst stelt dat verzoeker de medewerkingsplicht niet zouden hebben vervuld:

“Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procédure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante informatie aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat dezeken beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen allegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijkgewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVSI, p. 2; CGVS2, p. 2, 19) blijkt uithetgeheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u nietheeft voldaan aan dezeplicht tot medewerking” (Bestreden beslissingen, pag. 1-2)

De medewerkingsplicht volgt uit de interpretatie van de Vreemdelingenwet overeenkomstig Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en De Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

Meer bepaald artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de Kwalificatierichtlijn verduidelijken wat onder de medewerkingsplicht moet worden begrepen:

“1. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale beschermingzo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerkingmet de verzoeker te beoordelen.

2. De in lid 1 bedoelde elementen bestaan in de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker overzijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(n), land(m) en plaats(m) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en houdt onder meer rekening met: (...) ”

De verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Khogyani, Afghanistan en concludeert dat verzoeker geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van zijn herkomst.

Verzoeker wenst hieromtrent te benadrukken dat hij zijn uiterste best gedaan heeft om hierover duidelijkheid te scheppen. Zo heeft verzoeker toch uitgebreide verklaringen aflegt inzake zijn regio van herkomst en problemen. Daarnaast dient te worden onderstreept dat verzoeker tal van documenten heeft voorgelegd: een foto van de taskara van de zoon van zijn oom Nawab, zijn badge van de verkiezingen, een badge van de ALP, zijn badge van het werk in het labo, 29 foto's, de dreigbrief van de taliban ten aanzien van zijn broer Naeem Jan, de dreigbrief van zijn werk in het labo, zijn taskara, twee diploma's, een ALP-certificaat, een doodcertificaat van zijn broer Naeem Jan, aanvragen aan districtsautoriteiten, aanvraag voor de arbaki's, en de taskara, legerbadge, bankkaart en twee certificaten van zijn broer Naeem Jan. Ook voegde verzoeker via zijn voormalige raadsman de taskara van zijn vrouw en kind toe alsook zeven foto's en een stilstaand videobeeld van zijn broer en hemzelf.

Het is duidelijk dat de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden met verzoekers profiel, zijn afkomst en scholingsgraad. Nochtans is het belangrijk in het kader van de beoordeling van de

geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling om rekening te houden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en zijn problemen.

Reeds uit het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken kwam een zeker beeld van het profiel van verzoekers naar voor: uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker op vrij doorleefde wijze uitlegt over zijn profiel: zo geeft verzoeker uitgebreide informatie met betrekking tot zijn activiteiten en verklaart hij dat hij bezig was met zijn werk. Op te vallen valt dat verzoeker verklaart dat hij hout bracht van de bergen en dat hij er werkte als landbouwer.

[...] administratief dossier, gehoorverslag 21.03.2017, pag. 5

EN

Ook vergeet de verwerende partij dat verzoeker niet permanent heeft gewoond in een stad zoals Kabul of Jalalabad, maar dat verzoeker volgens zijn verklaringen heel zijn leven spendeerde in Khogyani.

[...] administratief dossier, gehoorverslag d.d. 07.02.2017, pag. 5

Het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers herkomst, met name omdat de verwerende partij van mening is dat verzoekers maatschappelijke, politieke en geografische kennis tekortschiet impliceert nog niet dat hij niet heeft meegewerkt aan de procedure. Het argument van de verwerende partij snijdt geen hout.

Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker wel degelijk zijn uiterste best heeft gedaan om duidelijk te scheppen over zijn persoonlijke gegevens, alsook hun recent verblijf in zijn regio en asielrelaas. Bepaalde hiaten die zouden bestaan of fouten die verzoeker maakte, kunnen niet anders dan ten gevolge van stress en spanning te verklaren zijn.

Verdere bemerkingen worden in het volgende onderdeel aangehaald, aangezien hier slechts dient aangetoond te worden dat verzoekers wel degelijk tegemoet zijn gekomen aan hun medewerkingsplicht en hen zodoende, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Het eerste middel is gegrond."

En

"De verwerende partij haalt in de bestreden beslissing aan dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin aannemelijk te maken hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt duidelijk dat er naar voor is gekomen dat zij voldoende redenen hadden en hebben om minstens te vermoeden dat hun leven in Afghanistan in gevaar is gekomen.

Het verdrag van Genève definieert een vluchteling als elke persoon "die, [...] uitgegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen"

De woorden 'gegronde vrees' hebben beide hun belang. Ze geven immers uiting aan het gegeven dat de definitie van vluchteling tegelijkertijd een subjectief (vrees) en een objectief (gegronde) element inhoudt. De persoon moet een Vrees' koesteren. Dit wordt bepaald door de persoonlijkheid van het individu zelf: de ene zal vlugger vrees koesteren dan de andere. Twee personen, geplaatst in identieke omstandigheden, zullen niet steeds op dezelfde wijze psychologisch reageren. Het is evenwel zo dat vrees voor vervolging op zich niet voldoende is, ook al is ze een belangrijke aanwijzing. De vrees moet ook redelijk zijn, d.w.z. kunnen verklaard worden door een aantal objectieve elementen.

Opdat iemand als vluchteling kan beschouwd worden, dient hij niet eerst vervolgd geweest te zijn: een gegronde vrees voor een —toekomstige— vervolging volstaat. Hieraan wordt duidelijk door de verwerende partij voorbijgegaan.

Een 'gegronde vrees voor vervolging' betekent niet dat er een absolute zekerheid dient te bestaan dat iemand zou vervolgd worden wanneer hij in zijn land gebleven was: een redelijke kans dat de vervolging zal plaatshebben is voldoende.

Artikel I van het Vluchtelingenverdrag definieert het begrip vluchteling. De vier voorwaarden van deze definitie zijn de volgende:

- a) zich buiten het land van herkomst bevinden;
- b) een gegronde vrees voor vervolging hebben;
- c) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze voorwaarden toegepast op verzoeker:

1) zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend 24 december 2015.

2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad. ²De verwerende partij haalt in de bestreden beslissing aan dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin aannemelijk te maken hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen wat hieronder volgt, zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij geen andere keuze had dan het land van herkomst te verlaten.

Vluchtrelaas van verzoeker

Vooreerst dient te worden benadrukt dat verzoeker toch vrij consequente verklaringen heeft afgelegd doorheen de procedure. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelfs bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitvoerige verklaringen liet optekenen:

[citaat vragenlijst CGVS, vraag 3.5]

Uit de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken worden opgemaakt dat verzoeker de kern van zijn vrees vanaf het begin van de procedure vrij gedetailleerd heeft weergegeven.

Volkomen ten onrechte heeft de verwerende partij verzoekers vrees niet concreet onderzocht op geloofwaardigheid. De verwerende partij stelt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, daar er ongeloofwaardigheid werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan.

Verzoeker is van mening dat de motivering gebrekkig is en geenszins afdoende. Het is voor verzoeker een raadsel waarom de verwerende partij verzoekers relaas ongeloofwaardig acht, daar hij toch voor het overige zeer uitvoerige verklaringen aflegde inzake zijn vrees.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij het risicoprofiel van verzoeker heeft onderzocht. Zowel uit het administratief dossier als uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker gewerkt heeft in een laboratorium bij een dokter in Jalalabad, maar belangrijker, verzoeker heeft eveneens gewerkt voor enkele maanden als 'arbaki' bij de lokale politie (ALP) in Khogyani. De verwerende partij is in het kader van de motiveringsplicht gehouden aan uitvoerige motivering. Zo de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers profiel, dient ze dit uitdrukkelijk te motiveren. Daargelaten dat verzoeker heel wat documenten voorlegde, heeft verzoeker met betrekking tot zijn functie zeer gedetailleerde informatie verschaft:

[citaat gehoorverslag 07.02.2017, p. 15]

Verzoeker geeft zeer niuttige informatie met betrekking tot zijn tewerkstelling bij de Afghaanse lokale politie. Uit het administratief dossier blijkt dat hij niet alleen zijn uniform kan beschrijven, maar dat hij ook wist doorleefde verklaringen af te leggen inzake de gevechten die hij heeft meegemaakt. Ook gaf verzoeker informatie over zijn salaris en de manier waarop hij werd uitbetaald. Op pagina 16 van het gehoorverslag kan worden vastgesteld dat inderdaad gewerkt heeft als arbaki.

[citaat gehoorverslag 07.02.2017, p. 16]

Omtrent zijn tewerkstelling bij de Afghaanse lokale politie kan verzoeker blijkens het gehoorverslag zeer uitgebreide verklaringen afleggen die door de verwerende partij geenszins worden betwist. Verzoeker wenst te benadrukken dat hij zelfs verklaringen heeft afgelegd over specifieke aanvallen. Dit moest voor de verwerende partij voldoende zijn om te oordelen dat verzoeker inderdaad een vrees koestert en dat hij inderdaad afkomstig is uit zijn regio.

Gevraagd aan verzoeker of hij anekdotes kan vertellen, waarbij hij toch zeer uitvoerig ingaat op de vraag.

[citaat gehoorverslag 07.02.2017, p. 17]

Rekening houdend met verzoekers profiel, en het feit dat zijn broer Naeem jan in Uruzgan tewerkgesteld was bij het Afghaanse nationale leger, dient te worden vastgesteld dat verzoeker een risicoprofiel heeft.

Uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 met betrekking tot Afghanistan kunnen we opmaken dat de tewerkstelling van verzoeker bij ALP met name het feit dat hij werkte als arbaki, inderdaad een belangrijk materieel feit is:

I. "Individuals Associated with, or Perceived as Supportive of, the Government and the International Community, Including the International Military Forces

AGEs are reported to systematically target civilians who are associated with, or who are perceived to be supporting the Afghan Government, Afghan civil society and the international community in Afghanistan, including the international military forces and international humanitarian and development actors.²⁰⁴ In 2015, UNAMA attributed 1,335 civilian casualties (790 deaths and 545 injured) to incidents of targeted killings or attempted targeted killings to AGEs, among which the Taliban claimed responsibility

for 135 incidents causing 336 civilian casualties (168 deaths and 168 injured). The number of such casualties increased by 25 per cent from 2014 (716 deaths and 353 injured), while the number of Taliban-claimed incidents increased by 59 per cent.²⁰⁵ UNAMA also attributed 26 civilian casualties (17 deaths and nine injured) from 17 targeted and deliberate killing incidents to ISIS-affiliated groups in 2015.²⁰⁶ Among the primary targets of such attacks are national and local political leaders, government officials, teachers and other civil servants, off-duty police officers, tribal elders, religious leaders, women in the public sphere, civilians accused of spying for pro-government forces, human rights activists, humanitarian and development workers, and construction workers.²⁰⁷ On 22 April 2015, the Taliban announced that, as in previous years, the spring offensive would target government officials and others perceived as supportive of the government and the international community.²⁰⁸ Despite a stated intention by the Taliban to reduce civilian casualties,²⁰⁹ there are continued reports of the Taliban specifically targeting civilians and objects protected under international humanitarian law.²¹⁰ In 2015 the Taliban admitted to causing civilian casualties in two incidents, but reportedly understated the full impact of these incidents on civilians.²¹¹ Apart from targeted killings, AGEs are also reported to use threats, intimidation, abductions and arson attacks to intimidate communities and individuals and thus extend their influence and control, targeting those who challenge their authority and ideas.

b) Members of the ANP and ALP

Afghan security forces, particularly the ANP, continue to be the object of targeted campaigns.²²³ Since the withdrawal of most foreign combat forces in 2014, police bases and checkpoints have been increasingly targeted in attacks by AGEs.²²⁴ ANP police officers have been targeted both on duty and off duty. ALP members are also widely targeted.²²⁶ As ALP members are often stationed in more volatile areas, estimates suggest that their casualty rate is three times higher than that of other ANSF members.²²⁷ AGEs are also reported to target officers of other police forces in Afghanistan,²²⁸ as well as former members of the ANSF.²²⁹

c) Civilians Associated with or Perceived as Supportive of the ANSF/pro-government forces

AGEs are widely reported to target civilians who are suspected of collaborating with, or "spying for" pro-government forces, including the ANSF.²³

Het feit dat verzoekers broer werkte bij het Afghaanse nationale leger maakt zijn risicoprofiel nog pertinent.

Uit het rapport Afghanistan: Midyear report 2016, Protection of civilians in armed conflict²⁴ dat het geweld ook ten aanzien van burgers is toegenomen. Dit rapport stelt dat er een toename is ten opzichte van het jaar ervoor.

"Anti-Government Elements Targeted Killings of Civilians

(...)

Civilian casualties from targeted and deliberate killings¹⁵⁹ declined significantly during the first half of 2016. UNAMA documented 583 civilian casualties from targeted killings (279 killed and 304 injured), a 25 per cent decrease compared to the same period in 2015.¹⁶⁰ Targeted killings accounted for 11 per cent of total civilian casualties and 17 per cent of civilian fatalities. As a result of this decrease, targeted killings became the third leading cause of civilian fatalities after ground engagements and IEDs.¹⁶¹ UNAMA welcomes this reduction in targeted killings of civilians and calls on parties to the conflict, in particular Taliban, to immediately cease the deliberate targeting of civilians as defined by international humanitarian law.

UNAMA attributed 525 civilian casualties (236 deaths and 289 injured) to Anti-Government Elements — 90 per cent of all casualties from this tactic. 162 Afghan security forces and pro-Government armed groups caused the remaining 10 per cent (see chapters on extrajudicial killings by Afghan security forces, Afghan Local Police, and pro-Government armed groups).

De verwerende partij bespreekt verzoekers documenten, met name zijn documenten! met betrekking tot zijn werk als arbaki bij de ALP. Zo stelt de verwerende partij dat de foto's van verzoeker als arbaki bij de ALP, zijn ALP-badge en de aanvragen van de arbaki's niet kunnen aantonen dat verzoeker heeft gewerkt als arbaki. Welnu, de verwerende partij was gehouden om verzoekers verklaringen te beoordelen op geloofwaardigheid. Het lijkt dat de verwerende partij in essentie weinig te zeggen heeft over verzoekers risicoprofiel, terwijl de verwerende partij weigert het asielrelaas te geloven. De verwerende partij gaat voorbij aan de motiveringsplicht waar zij niet afdoende motieven naar voren brengt inzake verzoekers risicoprofiel.

Uit al het voorgaande kan er dan ook worden besloten dat het om te beginnen onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te besluiten. De verwerende partij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden betreffende verzoekers relaas, maar had zeker niet tot de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees kunnen besluiten. In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten — had de verwerende partij verzoeker het

voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt de verwerende partij voormelde normen.

Uit voorgaande volgt dat men op basis van de door verwerende partij aangehaalde elementen onmogelijk kan concluderen dat verzoekers relaas geloofwaardigheid mist. Voort de eventuele kleine inconsistenties en niet al te uitgebreide uitleg die zich in zijn asielverhaal bevinden, dienen de volgende opmerkingen van UNHCR in acht genomen te worden, en verwijst verzoeker voorts naar het reeds aangehaalde UNHCR rapport 'Beyond Proof':

...] There is no necessity for the adjudicator to have to be fully convinced of the truth of each and every factual assertion made by the applicant.

[...] Inability to remember or pro vide ail dates or minor détails, as well as minor inconsistencies, insubstantial vagueness or incorrect statements which are not material may be taken into account in the final assessment on credibility, but should not be used as decisive factors.

[...] Credibility is established where the applicant has presented a claim which is coherent and plausible, not contradicting generally known facts, and therefore is, on balance, capable to be believed.

[...] Where the adjudicator considers that the applicant's story is on the whole coherent and plausible, any element of doubt should not prejudice the applicant's claim; that is, the applicant should be given the "benefit of the doubt".

[...] There is no requirement to prove well-foundedness conclusively beyond doubt, or even that persecution is more probable than not. To establish "well- foundedness", persécution must be proven to be reasonable possible. "(Office of UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998, par. 8-12 en 17)

In het rapport 'Beyond Proof: Credibility Assessment in EU and Asylum Systems' wordt er ook gesteld dat men de geloofwaardigheid van een asielzoeker in het geheel moet bekijken

"The credibility assessment must be based on the entirety of the available relevant evidence as submitted by the applicant and gathered by the determining authority by its own means. "Such decision-makers, on classic principles of public law, are required to take everything material into account. Their sources of information will frequently go well beyond the testimony of the applicant and include in-country reports, expert testimony and— sometimes — specialised knowledge of their own (which must of course be disclosed). No probabilistic cut-off operates here: everything capable of having a bearing has to be given the weight, great or little, due to it."87 Therefore, in determining whether to accept or reject a material fact the applicant presents, the decisionmaker must take into account all relevant evidence that confirms, supports, refutes, or otherwise bears on the asserted material fact. Decision-makers should be careful not to reach conclusions on the credibility of each material fact in isolation. As UNHCR has stated: "taking isolated incidents out of context may be misleading. The cumulative effect of the applicant's experience must be taken into account."88 The European Court of Human Rights has held that "[i]n determining whether it has been shown that the applicant runs a real risk of suffering treatment proscribed by Article 3, the Court will assess the issue in the light of all the material placed before it, or, if necessary, material obtained proprio motu" (emphasis added).89 This is echoed by the Committee against Torture, which exercises the power of free assessment of the facts based on "the full set of circumstances" in every case.90 This can be used in an analogous way for credibility assessments.

Deze benadering wordt toegepast in het Verenigd Koninkrijk:

"It is the task of the fact-finder, whether official or judge, to look at all the evidence in the round, to try and grasp it as a whole and to see how it fits together and whether it is sufficient to discharge the burden of proof. Some aspects of the evidence may themselves contain the seeds of doubt. Some aspects of the evidence may cause doubt to be cast on other parts of the evidence. ... Some parts of the evidence may shine with the light of credibility. The fact finder must consider all these points together; and... although some matters may go against and some matters count in favour of credibility it is for the fact-finder to decide which are the important, and which are the less important features of the evidence, and to reach his view as a whole on the evidence as a whole."*

3) Omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

'Ook depersoon die, alhoewel zelfgeenszins politiek actief, aantoon dat zij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven, zou kunnen worden erkend. Het is evenmin noodzakelijk dat de asielzoeker zelf politiek is geëngageerd geweest om het voorwerp van vervolging uit te maken o.w.v. ras of van bepaalde sociale groep.'7

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden.8

Het is duidelijk dat verzoeker de taliban vreest. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds gefolterd is geweest door de taliban en dat hij na de tussenkomst van de dorpsouderen werd vrijgelaten onder voorwaarde dat hij zich na tien dagen terug zou aangeven.

4) De bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen

*In Afghanistan zijn de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie niet in de mogelijkheid om bescherming te bieden aan individuen.
Het tweede middel is gegrond."*

En

"2.3.1. Algemeen

Er client overeenkomstig artikel 48/4 §2 van Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden te worden aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 49/3 van Vreemdelingenwet bepaalt dat asielinstanties zich vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren.

De term 'asielaanvraag' dekt dus in se beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

Conform artikel 48/4 van Vreemdelingenwet wordt 'de subsidiaire beschermingsstatus (...) toegekendaan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

De tweede paragraaf van voormeld artikel bepaalt het volgende:

'§2. Ernstige schade bestaat uit

a) Doodstraf of executie; of,

b) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c) Ernstige bedreiging van het leven of de personen van en burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationale of binnenlands gewapend conflict. '

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meeste actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd recent nog door de rechtspraak van Uw Raad bevestigd. De verwerende partij heeft immers de plicht om, aangaande de volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

In de eerste plaats verwijst verzoeker naar de nieuwe UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 19 april 2016:

"The security situation in Afghanistan remains unpredictable, with civilians continuing to bear the brunt of the conflict.⁵⁰ Following the completion of the withdrawal of the international military forces in 2014, 2015 saw an intensification of the conflict, particularly in the second half of the year, together with a marked deterioration of the security situation across the country compared to 2014.⁵¹ The Taliban was reported to exercise control in an increasing number of districts, and managed for the first time since 2001 to take temporary control over a provincial capital, the city of Kunduz, in September 2015.⁵² An increase in the number of armed actors, including as the result of the emergence of new groups affiliated to ISIS⁵³ and the re-emergence of Al Qaeda,⁵⁴ has further destabilized the security situation.⁵⁵ Following the announcement of the death of the Taliban leader Mullah Omar in July 2015, opponents to the new leader Mullah Akhtar Mansur reportedly broke away into splinter groups, further increasing the number of armed actors engaged in the conflict.⁵⁶ The conflict is increasingly affecting all parts of the country.⁵⁷ Moreover, the nature of the conflict has reportedly continued to change.⁵⁸

Since the completion of the withdrawal of international combat troops at the end of 2014,

AGEs are reported to have engaged in an increasing number of attacks,⁵⁹ including complex and suicide attacks as well as targeted and deliberate killings,⁶⁰ and directly attacking ANSF checkpoints and smaller garrisons.⁶¹ There has been a significant increase in targeted killings and abductions of local civilian leaders by AGEs, as well as a general campaign of intimidation aimed at controlling communities in rural areas.⁶² AGEs continue to carry out high profile attacks in Kabul and other cities,⁶³ and to expand their reach in rural or less populated areas.⁶⁴ Concerns have been expressed about the ANSFs' capability and effectiveness in ensuring security and stability across Afghanistan.⁶⁵

The United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) has expressed concerns about the continuing human rights abuses carried out by pro-government armed group and the extent to which such groups are able to act with impunity. Civilian casualties by pro-government armed groups reportedly increased by 42 per cent compared to 2014. 66 Civilians were also reported to be increasingly caught in the line of fire between pro-government armed groups and AGEs.⁶⁷"

Ook in het rapport 'General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul', geüpdatet op 03.08.2017 blijkt een stijging van het geweld in Afghanistan:

"Security incidents in Afghanistan increased this quarter when compared to the same period last year, with several deadly high-profile and insider attacks carried out by insurgents and extremists [..] Major security incidents have been occurring in the previously more stable areas of northern Afghanistan and Kabul [..]. " (SIGAR, 30 Jul 2017, p. 82)

"Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 injured), marking a decrease of less than one per cent in overall civilian casualties.

Civilian deaths increased by two per cent while the number of civilians injured decreased by one per cent. Between 1 January 2009 and 30 June 2017, armed conflict in Afghanistan has claimed the lives of 26,512 civilians and injured 48,931 others.

Key trends observed in the first six months of 2017 include an overall decrease in civilian casualties from ground engagements and increases in civilian casualties from improvised explosive device (IED) tactics. Nineteen per cent of all civilian casualties occurred in Kabul city from suicide and complex attacks.

In the first six months of 2017, the majority of civilian casualties resulted from the indiscriminate and unlawful use of IED tactics by Anti-Government Elements in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices. IED tactics caused 2,079 civilian casualties (596 deaths and 1,483 injured), accounting for 40 per cent of all civilian casualties in the first six months of 2017. The majority of civilian casualties from these devices occurred in the context of suicide and complex attacks, followed by pressure-plate IED detonations. [..]

In the first half of 2017, more civilian deaths and injury from suicide and complex attacks were documented by UNAMA than [in] any previous six month period since the mission began systematic documentation of civilian casualties in 2009. Of extreme concern, suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15 per cent increase compared to the first six months of 2016. While the suicide attack in central Kabul on 31 May which caused at least 92 civilian deaths and injured 491 others — the deadliest incident documented by UNAMA since 2001 - contributed to the high casualty figures recorded in the first half of 2017, other large-scale attacks generating hundreds of civilian casualties have been recorded in previous years.

After combined IED tactics, ground engagements were the second leading cause of civilian casualties. Following record levels of civilian casualties from ground engagements in 2016, civilian death and injury from ground fighting between Anti-Government Elements and Pro-Government Forces decreased during the first six months of 2017 compared to the same period last year. UNAMA documented 1,809 civilian casualties (434 deaths and 1,375 injured), a 10 per cent decrease from last year. The decrease in civilian casualties from ground engagements resulted from a reduction in the number of civilians killed and injured from the use of indirect/explosive weapons — mainly mortars by Pro Government Forces.

UNAMA welcomes the efforts of the Afghan national security forces to reduce civilian casualties in the context of ground engagements with Anti-Government Elements. The mission observes, however, that ongoing civilian displacement and increased territorial control by Anti-Government Elements potentially contributed to the reduction in civilian casualties from ground engagements: less volatile frontlines may have enabled civilians to leave areas in advance anticipation of active combat, particularly in the southern region. To a lesser extent, reductions in the north-eastern region also led to the decrease due to the absence of a comparable Anti-Government Element offensive on Kunduz city as occurred in April 2016. [..]

Kabul province continued to record the highest number of civilian casualties, mainly in Kabul city. [..]

After Kabul, the highest numbers of civilian casualties occurred in Helmand, Kandahar, Nangarhar, Uruzgan, Faryab, Herat, Laghman, Kunduz and Farah provinces. In the first six months of 2017, civilian casualties increased in 15 of Afghanistan's 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements." (UNAMA, Jul 2017. pp. 3-5)

"Between 1 January and 30 June, Anti-Government Elements caused 3,489 civilian casualties (1,141 deaths and 2,348 injured), a 12 per cent increase compared to the same period in 2016. This increase resulted from a rise in civilian casualties caused by Anti-Government Elements during suicide and complex attacks in combination with an increase in incidental civilian deaths and injuries from bullets fired by Anti-Government Elements during ground engagements, particularly during ground attacks against police check posts. Of the 3,489 civilian casualties attributed to Anti-Government Elements, UNAMA attributed 2,262 civilian casualties (830 deaths and 1,432 injured) — or 43 per cent of total civilian casualties — to Taliban. Of these incidents, the group publicly claimed responsibility for 94 attacks that resulted in 551 civilian casualties (186 deaths and 365 injured). UNAMA attributed 257 civilian casualties (104 deaths and 153 injured) — or five per cent — of total civilian casualties to Daesh/ISKP, of which the group claimed responsibility for nine attacks that caused 208 civilian casualties

(74 deaths and 134 injured). UNAMA attributed the remaining 970 civilian casualties (207 deaths and 763 injured) to unidentified Anti-Government Elements. " (UNAMA, Tulv 2017, £_6)

"UNAMA attributed 945 civilian casualties (327 deaths and 618 injured) to Pro-Government Forces during the First half of 2017, a 21 per cent decrease compared to the same period last year.

A sharp réduction in civilian casualties from the use of indirect weapons - such as mortars - contributed to the low numbers of civilian death and injury attributed to Pro-Government Forces.

While most civilian casualties caused by Pro-Government Forces continued to occur indirectly during ground fighting with Anti-Government Elements, weapons released or fired during aerial opérations caused increasing numbers of civilian casualties. UNAMA documented 232 civilian casualties (95 deaths and 137 injured) from aerial opérations, a 43 per cent increase in civilian casualties compared to the first six months of 2016, including a 67 per cent increase in civilian deaths. Aerial opérations conducted by the Afghan Air Force accounted for 114 civilian casualties (29 deaths and 85 injured) while international military force airstrikes caused 85 civilian casualties (54 deaths and 31 injured). UNAMA attributed 33 civilian casualties (12 deaths and 21 injured) from air strikes carried out by Pro-Government Forces, where UNAMA could not confirm the responsible party. "(UNAMA, Tulv 2017, pp. 6-7)

"During the first six months of 2017, armed conflict killed and injured an increasing number of civilian adult women, reversing the décliné in women casualties documented by UNAMA in 2016. UNAMA documented 636 women casualties (174 deaths and 462 injured), a 23 per cent increase compared to the same period in 2016. Women comprised 12 per cent of conflict-related civilian casualties."

(UNAMA. Tulv 2017. p. II)

"Child casualties remained at high levels during the first six months of 2017, with a notable increase in child deaths. UNAMA documented 1,577 child casualties (436 deaths and 1,141 injured) during the first six months of 2017, a one percent increase in child casualties compared to the first half of 2016 — a nine percent increase in child deaths and a four per cent increase in injured children. Children accounted for 30 per cent of all civilian casualties. " (UNAMA, Tulv 2017, p. 13)

"On 28 April, the Taliban announced the launch of their annual spring offensive, "Opération Mansouri". Their statement in 2017 described a two-track approach involving military and political objectives, including advice to minimize civilian casualties and to focus on targeting foreign forces in Afghanistan and their Afghan partners. However, there has not been any significant improvement in civilian casualty statistics. On the day of the announcement, the Taliban captured the strategically important Zaybak district in Badakhshan Province, which borders Pakistan. It was retaken several weeks later by Afghan security forces. During the reporting period, the Taliban also temporarily captured Sangin district in Helmand Province, Qal'ah-i Zal district in Kunduz Province and Khwajah Baha' al-Din district in Takhar Province." (UN General Assembly, 15 June 2017, p. 4)¹⁰

Het geweld op dit moment neemt grote proporties aan zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict.

2.3.2. Verzoekers regio van herkomst is bewezen

De verwerende partij concludeert dat verzoeker geen zich biedt op verschillende elementen van zijn herkomst. Vooreerst stelt zij dat verzoeker allerm minst eenduidige verklaringen aflegt over zijn moment van vertrek uit Afghanistan. Ten onrechte gaat de verwerende partij vanuit dat verzoeker opzettelijk geen direct zicht wenst te bieden op zijn daadwerkelijke moment van vertrek uit Khogyani. De feiten zijn allereerst ernstig.

Verzoeker is bovendien gehoord geweest voor de eerste keer in februari 2017, terwijl zijn asielaanvraag dateert van 24 december 2015. Ten onrechte verliest de verwerende partij deze elementen uit het oog.

Voorts stelt de verwerende partij dat verzoekers maatschappelijke, politieke en geografische kennis zou tekortschieten over zijn district Khogyani en zijn regio van Wazir voor een jongeman die verklaart er heel zijn leven gewoond te hebben.

Verzoekers herkomst zou wel degelijk aangetoond zijn geweest zo er rekening werd gehouden met alle verklaringen van verzoeker. Verzoeker stelt toch vast dat de verwerende partij slechts een deel van zijn verklaringen aftoetst op geloofwaardigheid.

De motieven de verwerende partij aanhaalt met betrekking tot geografische kennis van verzoeker is niet afdoende. Inzake de geografische kennis van verzoeker verwijst de verwerende partij uitsluitend naar verzoekers verklaringen op 7 februari 2017 en wordt er ten onrechte onvoldoende rekening gehouden met bijkomende informatie verschaft op het tweede gehoor op 21 maart 2017:

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 7]

Gevraagd of verzoeker grote dorpen kan opnoemen, verklaart hij het volgende:

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 8]

Voorts stelt de verwerende partij dat het verzoeker niet lukte om goed te stellen welke vaderstammen er vooral wonen in Dosaraka, Gharatkhel en Azizkhel. Verzoeker wenst hieromtrent te repliceren dat deze dorpen zich in zijn regio bevinden, maar dat hij zelf afkomstig is van een ander dorp.

De verwerende partij verliestuit het oog dat verzoeker concrete informatie aanreikte met betrekking tot de Afghaanse verkiezingen:

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 8]

Verzoeker wist ook verklaringen af te leggen met betrekking tot de locatie van verkiezingslokalen:

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 9]

De verwerende partij bekritiseert verzoeker omtrent het gegeven dat verzoeker verkeerde inschatting maakte inzake de vraag wanneer Daesh actief werd in Khogyani. Het feit dat verzoeker maar drie jaar naast zit wanneer Daesh voor het eerst in Afghanistan optrad (2014), kan verzoeker moeilijk worden verweten. Een asielzoeker kan zich nu eenmaal vergissen, zeker indien die afkomstig is uit verzoekers regio waar er veel geweld aanwezig is.

De kritiek van de verwerende partij dat verzoeker over de bouw van het districtshuis van Khogyani niet goed geïnformeerd is, wordt tegengesproken door het administratief dossier. Tijdens het gehoor maakt verzoeker zelf een onderscheid tussen twee gebouwen, waarbij verzoeker verklaart dat er naast het oude gebouw een nieuw (groter) gebouw is gebouwd.

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 12]

Wat betreft de kritiek op verzoekers kennis over enkele belangrijke personen uit zijn regio, client verzoeker te onderstrepen dat hij zeer veel gedetailleerde informatie verschaftte over het voormalige districtshoofd Mohammad Hassan:

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 9]

Zeer relevant is het verzoekers verklaringen met betrekking tot het innen van de belastingen die door de taliban geschied. Verzoeker legt hieromtrent zeer doorleefde verklaringen die de verwerende partij niet betwist.

[citaat gehoorverslag 21.03.2017, p. 10]

Tot slot stelt de verwerende partij dat er niet voorbij kan worden gegaan aan de vaststellingen die konden worden gemaakt bij het onderzoek naar verzoekers facebookaccount en die van verzoekers broer N. J.[...]. De verwerende partij stelt dat het blijkt dat N.J.[...] nog steeds erg actief zou zijn op zijn facebook-account. Vooreerst dient te worden gesteld dat verzoeker niet geconfronteerd is met de vaststellingen van de verwerende partij. Voorts lijkt verzoekers verklaring dat de jongste zoon zijn facebook-account gebruikt niet onaannemelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande redenen heeft de verwerende partij ten onrechte geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani.

Het derde middel is gegrond."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees

Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in Pirakhel, subdorp van Ahmadkhel, gelegen in het district Khogyani van de provincie Nangarhar en daar tot aan haar komst naar België te hebben gewoond, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk van deze regio in Afghanistan afkomstig is en er jaren verbleven heeft. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-) politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Haar werden meerdere vragen gesteld waarmee gepeild werd naar haar kennis aangaande elementen behorende tot haar onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Haar kennis is echter ontoereikend.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoekers maatschappelijke, politieke en geografische kennis aangaande zijn voorgehouden regio van herkomst dermate gebrekkig is dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het district Khogyani. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand als volgt gemotiveerd:

“Zo is het frappant dat u amper correcte informatie kunt geven over de dorpen rondom uw geboorteregio Ahmadkhel. Zo zegt u over de wel heel nabijgelegen dorpen Talakhel en Fatehkhel verkeerdelijk dat ze ver van uw dorp Ahmadkhel liggen (CGVS1 p.13-14). En hoewel u het dorp grenzend aan Ahmadhel, meerbepaald Mirzakhel, correct situeert in de richting van het districtscentrum, zegt u wel merkwaardig genoeg dat het heel ver van uw dorp gelegen is (CGVS1, p. 13). Twee andere nabijgelegen dorpen Khaderkhel en Senzali zeggen u zelfs helemaal niets. Het verderaf gelegen dorp Khoworan situeert u dan weer op een uur wandelafstand, terwijl een blik op de kaart toont dat het ongeveer tien kilometer in vogelvlucht is. Tot slot doen enkele dorpen rondom uw districtscentrum zoals Samza, Adadkhel en Bazekheli bij u geen belletje rinkelen (CGVS1 p.13-14). Van iemand die beweert heel zijn leven in Pirakhel te hebben gewoond, behalve als hij naar de universiteit ging, mag worden verwacht dat die een beeld kan geven van de dorpen in zijn district en toch zeker in zijn nabije omgeving. De vaststelling dat u de gevraagde dorpen amper kent of er amper correcte informatie over kunt geven, doet dan ook sterk twijfelen aan uw verklaringen steeds in Koghyani te hebben gewoond en doet tevens ook de kennis die u wel hebt ingestudeerd overkomen.

Verder lukt het u ook niet goed te stellen welke vaderstammen er vooral wonen in Dosaraka, Ghayratkhel en Azizkhel, eveneens dorpen uit uw regio (CGVS2 p.9-10). U zegt verkeerdelijk dat in Dosaraka vooral de Wazirvaderstam is vertegenwoordigd terwijl daar in realiteit voornamelijk mensen van de Sherzad-stam wonen. Over Ghayratkhel verklaart u dat de Wazir-stam daar ook het meest is vertegenwoordigd, maar dit blijkt volgens de info in het dossier niet zo te zijn want de Kharbonai-stam heeft hier de meerderheid. In Azizkhel weet u dan weer niet welke vaderstam daar de bovenhand heeft omdat het “half naar Sherzad ligt”. Wat u daar precies mee bedoelt is onduidelijk, aangezien Azizkhel noch naar Sherzad noch naar Pachieragam ligt. In ieder geval liggen alle voornoemde dorpen in uw regio van Wazir en is het opvallend dat u niet weet welke van de drie vaderstammen de meerderheid hebben in deze respectievelijke dorpen.

Verder bent u over bepaalde gebeurtenissen in uw eigen regio van Wazir niet correct op de hoogte. U stelt dat er naar de Wazir Jehadi School in Ahmadkhel enkel jongens gaan en dat de meisjes slechts heel lang geleden naar deze school gingen. De taliban had het namelijk, volgens u, verboden dat meisjes naar deze school konden gaan (CGVS2 p.3-4). Gevraagd of de taliban ooit hun houding wijzigden ten aanzien van de dorpsouderen, die ijverden voor het recht op onderwijs van de meisjes in de Wazir Jehadi School, antwoordt u ontkennend (CGVS2 p.4). Volgens de info in het dossier gaven de taliban nochtans in werkelijkheid na tussenkomst van de dorpsouderen waarborgen aan de leraars en aan de studenten, zowel aan jongens als meisjes, om naar deze school te gaan. Kortom, zowel jongens als meisjes konden in hun respectievelijke gebouwen naar de Wazir Jehadi School gaan zonder problemen te ondervinden van de taliban dankzij bemiddeling van de ouderen. Daarenboven kan u niet aanhalen wie de school bouwde en verklaart u dat de school niet recent is gebouwd, en dat ze reeds werd gebouwd voor u was geboren (CGVS2 p.3-4). Dat u niet weet dat de school wel degelijk is

heropgebouwd na 2001 met een nieuw gebouw en wel door het Provincial Reconstruction Team (PRT) is merkwaardig.

Gevraagd wanneer het Wazir Basic Health Center werd gebouwd antwoordt u naast de vraag door te stellen dat het districtshuis recent werd gebouwd. Later blijkt de reden daartoe, namelijk dat u het woord 'Health Center' niet kent, zoals u zelf aangeeft. Wanneer de vraag u duidelijk is, zegt u dat zowel het ziekenhuis als de kliniek in Abukoseb lang geleden zijn gebouwd en weet u niet wie het ziekenhuis in Wazir bouwde of vernieuwde. Zelfs tot een schatting sinds wanneer het ziekenhuis werd gebouwd komt u niet. De reden is dat u er geen aandacht voor had omdat uw familie werd aangevallen (CGVS2 p.7). Deze verklaring is niet erg aannemelijk aangezien de problemen van uw familie geenszins zouden kunnen verantwoorden waarom u niet zou kunnen inschatten vanaf wanneer zulk een belangrijke plek zoals een ziekenhuis in uw directe regio operationeel was of wie het bouwde of vernieuwde. Te meer omdat u medische technologie studeerde aan de universiteit (CGVS p.3). Verwacht mag worden dat u daardoor toch sneller op de hoogte zou zijn van een nieuw gebouwd gezondheidscentrum die er door de lokale raad kwam en zelfs het fiat van de taliban kreeg, indien u daadwerkelijk in de regio zou hebben verbleven op dat moment. Ook over de bouw van het districtshuis van Khogyani bent u niet erg goed geïnformeerd. U zegt aanvankelijk dat het districtshuis recent werd gebouwd. Op de vraag wanneer precies verklaart u dat het nieuwe naast het oude districtshuis werd gebouwd ongeveer tien of twaalfjaar geleden (CGVS2 p.6). Het nieuwe districtshuis werd echter in 2011 gebouwd, slechts zes jaar geleden. Dat u dit niet exact kunt situeren in de tijd kan worden aangenomen, dat u echter de bouw ervan ongeveer dubbel zolang terug in het verleden situeert is zeer vreemd en doet uw kennis allerminst doorleefd overkomen.

Daarnaast blijkt u totaal verkeerd in te schatten wanneer Daesh actief werd in Khogyani. U zegt dat Daesh voor het eerst haar opwachting in Khogyani maakte vier tot vijf jaar voor uw vertrek en dus zes jaar geleden ten opzichte van het gehoor op het CGVS (CGVS2 p.6), wat dus overeenstemt met het jaar 2011. Dit is echter onmogelijk aangezien Daesh pas in 2014 voor het eerst in Afghanistan optrad. Gevraagd wat het verschil is tussen de taliban en Daesh zegt u het eigenlijk niet goed te weten, dat beiden tegen de overheid zijn en onderling ook vechten. Het enige verschil dat u kan aanhalen is dat Daesh niet aanvaardt hoe mensen in uw regio worden begraven (CGVS2 p.6). Van iemand die effectief afkomstig was uit een regio dat het strijdtoneel was tussen Daesh en de taliban, mag er echter verwacht worden dat die honderduit kan vertellen over deze periode, en toch zeker over de invloed van deze nieuwe terreurbeweging op de bewoners van uw beweerdde herkomstregio, hetgeen duidelijk niet het geval is. Het is zeer opmerkelijk dat de opmars en aanwezigheid van de terreurgroep Daesh in Koghyani op u nagenoeg geen indruk heeft nagelaten. Ook over de andere terreurbewegingen in uw regio van herkomst legt u foutieve verklaringen af. Op de vraag naar de kleur van de vlag van Hezb-e-Islami en van de taliban antwoordt u dat ze beiden een witte vlag hanteren (CGVS2 p.5-6). Gevraagd of ze ooit een andere kleur van vlag gebruikten, antwoordt u in eerste instantie dat Hezb-e-Islami een zwarte vlag heeft, om later in tweede instantie toch te verklaren dat hun vlag wit is (CGVS2 p.6). In Koghyani is de vlag van Hezb-e-Islami en de taliban nochtans een uitzonderlijk exemplaar aangezien ze zowel groen als wit van kleur is als teken van hun unieke samenwerking. Dat u blijkbaar niet op de hoogte bent van de rebellengroeperingen in uw regio, doet andermaal de wenkbrauwen fronsen.

Een ander heikel punt blijkt uw kennis over enkele voorname personen uit uw regio. Zo kent u Syed Mohammad Pahlawan, Javed Zaman, Malak Noorullah, Ghulam Farooq Hemat en Fazel Mowla niet (CGVS1 p.10; CGVS2 p.9). Syed Mohammad Pahlawan was nochtans een voormalig districtshoofd van Khogyani en werd in 2010 in Lalpur gedood bij een aanslag. Javed Zaman is afkomstig uit uw district en is de zoon van de bekende Mohammad Zaman Ghamsharik (Haji Zaman). Hij is zelf ook een stamoudere en lid van de provincieraad van Nangarhar. Malak Noorullah was een stamoudere die in uw eigen dorp Pirakhel in 2011 werd doodgeschoten. Ghulam Farooq Hemat was op zijn beurt districtshoofd van Khogyani in 2009. Fazel Mowla was dan weer de openbare aanklager van uw district die in 2014 op weg naar de moskee werd vermoord. Tot slot weet u niet of het voormalige districtshoofd Mohammad Hassan ooit werd aangevallen. Hij werd echter in 2011 wel degelijk beschoten en raakte daarbij lichtgewond.

Over bepaalde incidenten schiet uw kennis eveneens te kort. U slaagt er niet in enige verklaring af te leggen over een specifiek incident in de Chamtala High School waarbij kinderen omkwamen (CGVS1 p.11). In 2010 kwamen in deze school nochtans zeven kinderen om en waren er meer dan 50 gewonden doordat het dak instortte. Zulk een uitzonderlijk incident moet u toch ter ore zijn gekomen, te meer omdat president Karzai zelf ook een onderzoek beval. Dat een gestudeerde inwoner van Koghyani zo'n incident met rampzalige gevolgen voor enkele kinderen van zijn district niet ter ore zou zijn

gekomen, is uiterst frappant. Ook over het precieze aantal gewonden bij een bomexplosie in een moskee in Khogyani bent u mis daar u stelt dat er 5 tot 10 mensen gewond raakte, maar zeker niet ernstig (CGVS1 p.11). In werkelijkheid raakten 34 mensen gewond bij deze aanslag, waarvan zes personen kritisch gewond waren. Opnieuw is het op die manier vreemd dat u het aantal gewonden zo onderschat bij een niet alledaagse gebeurtenis zoals een aanslag op een moskee in uw directe omgeving.

Ook legt u uiterst vreemde verklaringen af over de landbouwpraktijken in uw regio van herkomst. Van u, een student, moet zeker geen uitgebreide kennis worden verwacht, doch mag worden aangenomen dat u toch enige kennis bezit en deze die u wel etaleert enigszins correct is, gezien u toch opgroeide in een rurale regio. Uw verklaringen over de pindanoten die volgens u in uw regio worden gekweekt zijn namelijk opzienbarend. Zo stelt u dat pindanoten in de bergen en aan de bomen in het woud groeien. U zegt dat de pinda's op natuurlijke wijze groeien en mensen naar de bergen gaan om ze te verzamelen wanneer het warm is in de maanden asad, saratan en sunbula (i.e. juni t/m september) (CGVS2 p.11). In realiteit groeien pinda's in lager gelegen gebieden, dus niet in de bergen, en in de grond en niet aan de bomen. Bovendien worden ze geoogst in de periode oktober-november. Over de droogteperiode en de verdeling van het water voor de landbouwgronden legt u evenzeer opvallende verklaringen af. U zegt dat er tijdens de winter en soms ook tijdens de zomer watertekorten zijn om de velden te irrigeren (CGVS2 p.4). In realiteit is er vooral in de herfst een watertekort voor de landbouwgronden. Tot de vaststelling wat de 'Mirab' of 'Wand' precies is of doet in verband met die verdeling van het water komt u niet (CGVS2 p.5,19). Nochtans zijn beide begrippen specifiek bekend in uw regio van Wazir en zou u er toch van gehoord moeten hebben indien u daar daadwerkelijk opgroeide. (...)".

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift voorts geen ernstige poging onderneemt om de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij de geloofwaardigheid van slechts een deel van haar verklaringen heeft beoordeeld en wijst op de verklaringen die zij tijdens haar tweede gehoor heeft afgelegd met betrekking tot de geografie van haar regio, de Afghaanse verkiezingen, een voormalig districtshoofd en het innen van belastingen onder de taliban, doet zij geen afbreuk aan het vastgestelde gebrek aan kennis met betrekking tot diverse fundamentele elementen van haar onmiddellijke leefomgeving. Het gegeven dat de verzoekende partij zelf niet afkomstig is uit Dosaraka, Ghayratkhel of Azizkhel kan op zich haar onwetendheid omtrent de belangrijkste stammen in deze dorpen niet verklaren of verschonen, nu zij aangeeft dat het dorpen in haar regio betreft en zij haar hele leven in deze regio heeft gewoond. De verzoekende partij maakt verder niet aannemelijk dat zij zich zomaar zou hebben vergist wat betreft het jaar waarin Islamitische Staat (IS) zich manifesteerde in haar regio. Er kan worden verwacht dat de opkomst van een nieuwe en beruchte terreurgroep, die niet alleen de Afghaanse overheid maar ook de taliban uitdaagt, in verzoekers geheugen gegrift staat indien hij zijn hele leven in zijn voorgehouden herkomstregio gewoond heeft. Dat in deze regio veel geweld zou plaatsvinden, doet aan deze verwachting geen afbreuk. Waar de verzoekende partij erop wijst dat zij tijdens haar gehoor een onderscheid maakte tussen twee gebouwen, doet zij geen afbreuk aan haar verklaring dat tien tot twaalf jaar geleden een nieuw gebouw naast het oude, bestaande districtshuis werd gebouwd, daar waar uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in 2011 een nieuw gebouwd districtshuis werd ingehuldigd (stuk 5, gehoorverslag 21.03.2017, p. 6; stuk 15, Landeninformatie, nr. 8).

Het argument dat onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers profiel, afkomst en scholingsgraad kan niet overtuigen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in totaal veertien jaar naar school ging en onder meer een universitaire opleiding geneeskundige technologie en labo genoot in Jalalabad (stuk 7, gehoorverslag 07.02.2017, p. 3). Dat de verzoekende partij een leven als landbouwer zou hebben geleid, kan niet overtuigen gelet op haar hoge scholingsgraad en de hoger vastgestelde gebrekkige kennis van landbouwpraktijken in haar voorgehouden regio van herkomst. Het loutere feit dat de verzoekende partij niet de ervaring heeft van iemand die permanent in een grootstad als Kaboel of Jalalabad heeft gewoond, doet niets af aan de kennis die mag worden verwacht van iemand die beweert heel zijn leven in Khogyani te hebben gewoond. Dat bepaalde hiaten in verzoekers kennis of fouten die hij maakte enkel het gevolg van stress en spanning zouden zijn, kan niet overtuigen. Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk

aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Geen enkel van de door de verzoekende partij neergelegde documenten is van aard afbreuk te doen aan de vaststelling dat de verzoekende partij haar herkomst uit het district Khogyani niet aannemelijk maakt, om redenen die in de bestreden beslissing terdege worden uiteengezet en in het verzoekschrift ongemoeid worden gelaten. Ter terechtzitting van 16 mei 2018 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarbij zij nieuwe stukken voegt. Het betreft een verzoekschrift waarin verzoekers vader het districtshoofd van Khogyani vraagt te bevestigen dat zijn zoon een permanent inwoner van Pirakhel is en de bevestiging in die zin door enkele dorpsouderen van Pirakhel (stuk 1), een verzoekschrift waarin verzoeker dorps- en stamhoofden van Khogyani verzoekt te bevestigen dat hij permanent in Pirakhel verbleef en de bevestiging in die zin door enkele dorps- en stamhoofden (stuk 2), foto's van verzoeker als kind en als volwassen man alsook van zijn familieleden (stukken 3 A-C), een enveloppe (stuk 4), verklaringen van diverse personen met verblijfstitel in België die beweren verzoeker te kennen en uit dezelfde regio in Afghanistan afkomstig te zijn (stuk 5). Het hoeft geen betoog dat de verklaringen van dorps- en stamoudsten en van personen die beweren de verzoekende partij te kennen een gesolliciteerd karakter hebben, aangezien zij verkregen werden op vraag van de verzoekende partij of haar familie na ontvangst van een negatieve beslissing in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Deze documenten bieden geen enkele garantie wat betreft de objectiviteit van de ondertekenaars of de waarachtigheid van hun verklaringen. In dit verband dient gewezen te worden op informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit Khogyani te herstellen. De foto's bevatten geen enkele objectieve aanwijzing met betrekking tot de plaats en omstandigheden waarin ze werden genomen. De enveloppe, tot slot, kan hoogstens aantonen dat de verzoekende partij post ontvangen heeft uit Chamtala, Nangarhar, maar bevat geen informatie omtrent haar verblijfssituatie voorafgaand aan haar komst naar België.

Ter terechtzitting van 16 mei 2018 werpt de verzoekende partij op dat zij Pashtou spreekt maar dat een deel van het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het Dari plaatsvond. Pas na ontvangst van de bestreden beslissing zou de verzoekende partij hebben vastgesteld dat bepaalde antwoorden op tijdens dit gehoor gestelde vragen niet correct waren. De Raad merkt op dat de verzoekende partij hieromtrent niets vermeld heeft in het verzoekschrift. Bovendien vindt verzoekers bewering geen steun in het betrokken gehoorverslag. Daaruit blijkt dat de verzoekende partij aan het begin van dit gehoor bevestigde dat zij als gehoortaal het Pashtou gekozen had. Zowel aan het begin als aan het einde van het gehoor verklaarde de verzoekende partij dat zij de tolk goed begreep en dat hij dezelfde taal sprak als haar (stuk 7, gehoorverslag 07.02.2017, p. 2, 24).

In de mate dat de verzoekende partij in gebreke blijft haar herkomst uit het district Khogyani aannemelijk te maken, kan zij de verwerende partij niet ernstig verwijten geen verder onderzoek te hebben gevoerd naar de vrees die zij zou koesteren omwille van de feiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers herkomst uit Khogyani, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. De enkele verwijzing naar het risicoprofiel dat de verzoekende partij zou hebben omwille van haar tewerkstelling bij de lokale politie dan wel die van haar broer bij het Afghaanse nationaal leger volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke. Het rapport waaruit blijkt dat het geweld ten aanzien van burgers in Afghanistan *anno* 2016 is toegenomen heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke situatie, laat staan dat het verzoekers herkomst uit Khogyani kan aantonen.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Ahmadkhel gelegen in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verzoekende partij maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tweemaal werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS